

4. Câteva condiții pentru a începe acest drum

Am înțeles mai târziu câtă dreptate avea mama când îmi spunea, legat de prima mea sfântă împărtășanie: „Sunt convinsă că Dumnezeu a luat cu adevărat inima ta în grija lui”.

Aveam 11 ani și eram conștient de ceea ce făceam, căci fusesem pregătit bine pentru a înțelege semnificația acestui sacrament. Dar și mai mult, învățasem cum putem corespunde la acest dar minunat al lui Dumnezeu: mă spovedisem bine, și mă căisem din inimă de păcatele mele. Îmi propusesem să devin mai bun, depășind orgoliul personal, unul dintre defectele mele, care mă domina.

Atunci am făcut primul meu pas adevărat în viața spirituală, căci îmi deschisesem inima lui Dumnezeu. De fapt, doar în momentul în care se eliberează și se curăță camera interioară a sufletului, Dumnezeu reușește să intre și să se stabilească acolo. Harul său începe să lucreze în inimă. Personal, am experimentat salt de calitate, mai ales cât privește ascultarea și respectarea față de ceilalți, lucruri pe care mai înainte le refuzam.

Chiar și gustul vieții spirituale probat la vârsta 14, 15 ani, călăuzit de don Calosso, e fructul acelei decizii de **a da mai mult spațiu lui Dumnezeu, de a mă încredința în totalitate Lui**, sub îndrumarea călăuzei spirituale.

Amândouă au constituit pentru mine evenimente foarte importante. Acești pași pot fi făcuți în diferite moduri și în diferite momente din viață. Experiența personală m-a învățat că acest lucru este posibil pentru copii, pentru tineri, pentru adolescenți, la fel cum e posibil și pentru adulți. Dar sunt convins că această aventură e mult mai fascinantă dacă e începută în pragul tinereții.

E o chestie într-un tot personală. O poți face când mai puțin te aștepți, și se poate manifesta ca o erupere a lui Dumnezeu în propria ta existență. Dar sunt cazuri rare acestea.

De obicei această experiență se face în mod progresiv, cu o maturizare și o iluminare interioară progresivă alături de un drum spiritual personal de viață creștină, luată în serios.

Fidelitatea la rugăciunea zilnică, meditația Cuvântului lui Dumnezeu, examenul de conștiință de fiecare zi pentru a ține sub control slăbiciunile noastre, spovada regulată, efortul de a evita păcatul deliberat, munca constantă cât ne privește pentru a construi în noi comportamente și virtuți creștine, contactul și inserarea într-o comunitate sănătoasă și bucuroasă, animată de caritate, de participare la liturghie și la exerciții spirituale, prietenia cu persoane luminate și stimulante, dialogul și confruntarea spirituală, dăruirea în familie, în grup... Sunt toate acestea, mijloace utile pentru a pregăti terenul.

4. Câteva condiții pentru a putea începe acest drum

Puțin câte puțin toate aceste elemente, această climă de efort progresiv, acest stil de viață pasionată, fac să înflorească în tine o **dorință de interioritate** din ce în ce mai puternică, **o iubire reală față de Dumnezeu și față de persoanele** care stau în jurul nostru, **o bucurie și o siguranță intimă** într-atât încât dificultățile zilnice și slăbiciunile nu mai reușesc să ne deranjeze.

Ajunși la acest nivel, este necesar să urmăm fără nici o teamă chemarea lui Dumnezeu, să dăm ascultare chemării Spiritului său și să urmăm stradele indicate de el.

Nu toate străzile sunt la fel.

Pentru Dominic Savio – care fusese format din fragedă vârstă cu un anumit stil de viață, mereu gata de a se dedica celorlalți, gustul de interioritate – condițiile se perfecționează cu timpul, datorită efortului constant și a perfecte dăruiri zilnice, în rugăciune și în dăruire fraternă. În această stare interioară și exterioară de finețe spirituală, se simți stimulat de o predică ascultată. Fu o experiență mistică, inima lui se simți în mod irezistibil trasă de Dumnezeu.

Michele Magone, în schimb – un băiat simplu și vivace, însă „lăsat în voia sorții” cât privi propria persoană, crescut în strâns contact cu prieteni nu prea buni – a rămas profund impresionat intrând în Oratoriu, datorită ambientului vivace dar și responsabil totodată, arătându-se disponibil de a accepta regulile esențiale și de a face cunoștință cu noii prieteni care trăiau într-un mod diferit de al său. Astfel, foarte curând și-a dat seama de propria mediocritate cât și de sclavia propriei inimi. Conștiința lui fu dată peste cap. Intră într-o criză sănătoasă care ar fi putut să-l descurajeze, dacă nu ar fi avut un ajutor pentru a putea reconstrui în mod solid propria persoană.

Reflectați și confrunțați-vă

• *Drumul spiritual începe în momentul în care se creează condițiile favorabile: care sunt, după tine, cele mai utile și mai urgente **pentru tine**?*

Don Aldo Giraudo, sdb